59

Ч. 1. Четвер 16 (3) січня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — З долішно-австрийского сойму. — Положене в Персиї. — Справа марокканьска. — З Абісинії. — Положене в Греції.

Комісия рільнича палати послів відбула вчера перед полуднем засїдане в присутности п. міністра Ебенгоха. Пос. Повше здав справу з заряджень для піднесеня господарки на сїножатах. По перерві відбула комісия пополудни друге засїдане. З причини недуги референта Резля відложено наради над внесенєм п. Шрамля в справі заряджень против дорожнї средств поживи і над частию внесень Реннера в справі торговлї худобою. Пос. Повше реферував о внесеню пос. Зіґеле в справі заряджень, дотикаючих піднесеня управи сїножатий і о части внесеня Реннера в справі підпираня управи паші. Справоздавець признає, що міністерство рільництва підняло розвязку питаня управильненя управи сїножатий. Бесїдник заявив ся за внесенєм, а з своєї сторони предкладає ряд резолюций в справі упорядкованя сервітутів і т. д. В ходї дискусиї забрав голос п. міністер рільництва др. Ебенгох; супротив внесеня пос. Вінарского сконстатував п. міністер, що справи культури краєвої передані краєвим соймам, що в практицї о стілько лїпше, що сойми можуть лїпше як рада державна оцїнити економічні ріжницї всїх країв. Підніс, що за одну з найважнїйших своїх задач уважає придбане на слїдуючий рік більшого кредиту на підпиране плеканя худоби. Рівночасно замітив, що не позволить, аби населене селяньске терпіло від шикан лїсових орґанів. Теперішний устрій дирекций дібр і лїсів державних не видає ся бесїдникови відповідним. На тім покінчено наради; дальші відбудуть ся нинї.

Долїшно-австрийский сойм покінчив вчера буджетову дебату. В ходї нарад над роздїлом „шкільництво" забрав голос посол міністер Ґесман і відпер в рішучий спосіб закиди, піднесені социяльним демократом Зайцом против християньско-суспільного сторонництва. Вказав на хосенну дїяльність того сторонництва на поли шкільництва, котре цїлком відповідає новочасним потребам. П. Міністер заявив просто, що не криє ся з тим, що уважає своїм обовязком вести борбу з социяльною демократиєю на всїх точках. Доки єствує держава, її орґани мають сьвятий обовязок стояти при нїй.

З Тегерану доносять, що в Персиї заволодїла тепер цїлковита анархія; цїле населене здержало ся від занять. — З місцевости Мяндоаб доносять з д. 11 с. м. о нападї Курдів на транспорт, призначений для князя Фермана. Той транспорт супроводило 300 вояків. Перси мусїли уступити і видати транспорт. Того самого дня кілька племен Курдів напало на місцевість Содібуляк і облягло князя, котрого — як заявили — велїв усунути з місцевости паша Феріс, начальник Курдів. Також на місцевість Мяндоаб устроїли Курди напад та знищили і спалили богато околичних сїл.

Wiener Allg. Ztg. довідує ся з дипльоматичних кругів, що президент француских міністрів Клемансо рішучо не хоче устроювати більшої виправи до Марокка. Так само і анґлїйский король піддержує той погляд президента француских міністрів, а навіть дав до пізнаня свому окруженю полїтичному, що головним услівєм дружби між Анґлїєю а Франциєю єсть повна полїтична свобода і свобода полїтичної та войскової акциї зі сторони Франциї на европейскім континентї, то значить, що Анґлїя вимагає від Франциї, абя надто не вязала своїх войскових сил в Марокку і в той спосіб не була безборонною супротив Німеччини.

Аґентия Стефаніого доносить, що італїяньский міністер заграничних справ Тіттоні одержав від італїяньского посла в Аддіс-Абеба депешу з дня 12 с. м. з донесенєм, що абісинь-

ЗНАК ЧОТИРОХ.

Оповідане — Конана Дойле.

1. Спостережения і висновки.

Бистроумність і невтомима дїяльність Шерльока Гольмса наповняли мене завсїгди на ново подивом. Але скоро він яку загадку відгадав, то здавало ся, як би єго покидала вся сьвіжість духа і мій приятель попадав в повну апатию.

Дивити ся на него в такім станї було для мене незвичайно прикро, але ще більше не міг я стерпіти того средства, якого він уживав, щоби позбути ся задумчивости.

Та й нинї, коли ми разом сидїли в комнатї, здоймив Шерльок Гольмс фляшку, що стояла на примурку коло печи, і виймив індукцийну сикавочку із хорошого шкіряного етві. Своїми білими, подовгастими пальцями вложив тоненьку іглу і підсунув маншет на лївій руці. Очи єго спочили на хвилинку на безчисленних близнах і точках, що вкривали єго жиласту руку від кістки майже по сам локоть. Наконець встромив острий кінчик в шкіру, потиснув малий толок в долину і зітхнувши з найглубшого вдоволеня, розпер ся на своїм оксамітом вибитім кріслї.

Від многих місяців придивляв ся я тій роботї три рази на день і не міг тим погодити ся. Противно з кождим днем гнївало то мене щораз більше а в ночи не давала менї тота гадка спокою, що я не мав відваги виступити против того. Але кілька разів я собі постановив увільнити мою душу від того тягару, представляв ся менї за кождий раз мій товариш зі своєю холодною, байдужною міною, як послїдний чоловік, супротив котрого можна би собі щось позволити. Єго великі здібности, цїлий спосіб єго виступаня, многі случаї, в котрих він вже передо мною проявив свою незвичайну здібність — то все було причиною, що я бояв ся єго і не мав сьмілости.

Але сего пополудня я нараз якось відчував то по собі, що не зможу вже дальше видержати. Може бути, що менї вдарило до голови міцне вино, котрого я напив ся при снїданю, а може то і Гольмс своїми приготовлєнями так мене подразнив.

— Ну, на що нинї черга — спитав я сьміло і рішучо — на морфіюм чи на кокаїну?

Він зняв поволи очи в гору від старих фоліянтів, які розложив був перед собою.

— На кокаїну — відповів він — семипроцентовий розпуск. Може схочете спробувати, докторе Ватзон?

— То менї й не при думцї — відповів я досить різко. Я ще не зовсїм позбув ся наслїдків афґаньского походу і не можу занадто спускати ся на силу свого орґанізму.

Він засьміяв ся з мого пересердя. — Може й ваша правда, фізичний вплив мабуть недобрий; але дїлане на духа єсть так знаменито побуджаюче і розьяснююче, що все инше єсть супротив того лиш малого значіня.

— Але бо розважте преці — зачав я єго упоминати — розважте, що то коштує! Нехай би й так, що дїяльність вашого мозку оживляє ся і розбуджує ся, то все-таки єсть то неприродне, хоробливе дїлане, котре викликує сильнїйшу обміну творив і може остаточно довести до тревалого ослабленя. Та й самі знаєте, як то вас опісля ослабляє. Дїйстно, переплачуєте ту забавку. Задля проминаючої приятности позбавляєте ся визначних здібностий, якими вас провидїнє надїлило. Кажу вам то не лиш як ваш прихильний товариш, але й як лїкар, котрий так сказати би одвічальний за ваше здоровлє. Розважтеж собі то добре!

Здавало ся, що то єго не обидїло. Спершись лїктями на опирала свого крісла, зложив руки кінцями пальців до купи, як той, що лагодить ся до розмови.

— Дух мій — відозвав ся він — противить ся застої. Дайте менї якусь задачу, якусь роботу, відчитувати якесь хоч би й дуже трудне тайне письмо, відгадувати хоч би й як найбільше запутану справу. Тодї для мене рай і можу обійти ся без всякого штучного подразнюючого средства. Але менї остогидла тота вічна одностайність житя; менї потреба якогось духового зворушеня. То й причина, длячого я собі вибрав чи радше виробив своє власне особливе зване; бо я одинокий в своїм родї на сьвітї.

— Одинокий детектив без посади? — спитав я з недовірчивою міною.

— Одинокий без посади, дораджаючий детектив — відповів він. — Я послїдна і найпевнїйша институция в детективскім фаху. Ко

ский цісар Менелик видав безпроволочно зарядженє, аби Абісинці сейчас уступили. з краю Бенадір, аби віднайдено обох полонених при звістнім нападі італіяньских капітанів, звільнено прочих полонених і віддано зрабовану худобу. Італіяньский намістник в Люґ одержав донесенє о заряджених Менелика.

Ґрецкий кабінет Теотокиса опинив ся в трудним положеню. Мінїстер скарбу Лімонульос вніс в парляменті закон одобрений радою мінїстрів, який дає поруку і управильняє податки що до певного товариства для закупни розинків. В парляменті виказано, що числа подані в тім предложеню наносять державі велику шкоду, а мінїстер скарбу признав ся до похибок і справив їх, однако опозиция назвала то обманьством. Голосованє випало в тій справі некористно для правительства і мінїстер скарбу приневолений був уступити. Але то захитало також становище Теотокиса, бо він не буде мати більшости в палаті. Сторонництво Теотокиса порівнує один дневник зі стадом голодних вояків: один тручає другого з усїх сил, а при найменшій похибці кидають ся всї на одного, щоби его пожерти. Але й парлямент зовсїм знесилений, в послїдних тижднях 5—6 разів не зібрало ся потрібне до ухвал число послів. Імовірно отже буде парлямент розвязаний і розписані нові вибори.

Новинки.

Львів, дня 15-го сїчня 1908

— **Відзначеня.** Є. В. Цїсар надав старшому поборцеви податковому, Йосифови Ґрунерови в Жовкві з нагоди перенесеня его в сталий стан спочинку титул радника цїсарского.

— **Іменованя.** П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти іменував радника Намістництва Стан. Зімного у Львові членом правительственної комісиї іспитової відділу політичного на університеті у Львові. — П. Мінїстер скарбу іменував в етаті урядників до удержаня евіденциї катастру податку ґрунтового, ґеометрів евіденцийних І кл.: Марка Бернфельда, Вілїбальда Ноа і Ст. Лятінка, старшими ґеометрами евіденцийними ІІ кл. в IX кл. ранґи. — Мінїстерство торговлї іменувало між иншими елевів будівництва: Альфонса Копачиньского у Львові, Меч. Бончальского в Стрию і Луку Вацніка у Львові ад'юнктами будівництва технїчної служби в заведеню почтовім.

— **Новий уряд почтовий.** З днем 16 с. м. входить в житє новий уряд почтовий у Вербіжи нижнім під Коломиєю зі звичайним кругом дїланя і назвою „Вербіж нижний". Місцевий округ доручень нового уряду будуть творити громада і обшар двірский Вербіж нижний а замісцевий громади Вербіж вижний і Сопів.

— **Кваліфікацийні іспити** на учителів народних і видїлових шкіл розпічнуть ся в Перемишли дня 17 лютого с. р. Поданя вносити найпізнїйше до 8 лютого с. р.

— **Підвисшенє емеритури** для вдовиць і сиріт по руских сьвященьиках. Як доносить Vaterland признано на основі цїсарского рішеня вдовицям і сиротам по греко-католицких сьвящениках емеритуру о 50 прц догеперішних поборів. Та підвишка обовязує також на будуче.

— **Конкурси.** Управа міста Белза розписала конкурс на посаду міского ветеринаря з річною платнею 1200 К. Реченець для подань до 29 лютого с. р. — Посада окружного лїкаря для Більча золотого виставлена на конкурс. Видїл повітовий платить 1200 К, княг. Сапєжина 800 К, вільне помешканє, топливо і шпиталик. Можна поінформувати ся в парохіяльнім урядї в місци.

— **Селу Крушельниця** в стрийскім повітї грозить, як доносять до „Дїла", велика катастрофа від ріки Стрия. Наслїдком стисненя річного русла через повінь Річки в 1906 р., сперла ся висше села на просторі цїлої пів милї вся крига, яка в послїдних днях грудня м. р. сходила з гір. Крига забила русло ріки до висоти кількох метрів, так що вода, не маючи де дїти ся, пішла полями. Поки що вперта з ріки вода не зробила ще значної шкоди, однак коли нова крига прийде з гір, катастрофа неминуча. Поля будуть зруйновані, а значна частина села буде знищена.

— **Загальні збори** самбірскої філїї „Просьвіти" відбудуть ся в понедїлок, дня 3 лютого с. р. о год. 12 в полудне в комнатах „Рускої Бесїди". Позаяк богато читалень не прописало звітів із своєї дїяльности, просить видїл о як найскорше надісланє тих звітів, щоби на зборах можна вже було дїяльність філїї з цїлою точностию представити. Так само просить ся всї управи читалень о висланє своїх відпоручників на ті збори.

— **Дрібні вісти.** З причини заметелї снїгової застановлено загальний рух на шляху Чортків-Гусятин лінїї Стрий-Гусятин з днем 13 с. м. аж до відкликаня. — „Соколи" в Синевідску вижнім відограють дня 20 с. м. 5-дїєву драму Івана Франка „Вкрадене щастє". Початок о 6 год. вечером. — В Клепарові і Семянівці, львівского повіта, ширить ся шкарлятина. — Руска ґімназия в Станиславові буде зі слїдуючим роком шкільним перенесена до каменицї Розенштраўха при улици Липовій за річним чиншом 14 500 К. Умову заключено на 6 лїт. — На жовківским передмістю у Львові проявило ся в послїдних днях кілька случаїв черевного тифу. — З дому родичів втїк оногди 10-лїтний Григорий Гусич, ученик 3 кл. школи народної, син робітника зелїзничого. — Стефан Тузяк господар з Рісни рускої, котрому найміти вкрали пару чобіт, прийшов аж до Львова шукати за ними і обох їх Дмитра Чуму і Николая Вербівского, стрітив на улици та віддав до арешту.

— **Убийство.** З Будзанова доносять: Наймит двірский Іван Проник убив оногди колом виломленим з плота, Левка Прухняка. Проник підсів був на иншого міщанина, Володислава Шозду, а тимчасом надійшов Прухняк і Проник убив его серед темноти.

— **Катастрофи.** В місті Боєртавн, в Пенсильванії в Північній Америці, вибух підчас представленя в тамошній опері котел у відділї машиновім, в наслїдок чого зачало горіти і згинуло звиш 150 осіб, переважно женщини і дїти. Богато людий удушило ся в глотї, а декотрі померли пізнїйше в наслїдок ран. — З Парижа доносять знов про таку катастрофу: В лїску Бульоньскім підчас совганки впав якийсь молодий чоловік до води. Коли около 30 совгаючих поспішило ему з помічю, лїд під ними заломив ся і всї впали до води, причім 5 осіб утопило ся. Після иншої чутки мало утопити ся аж 14 чи 15 осіб. До 7 год. вечером видобуто вчера 5 осіб.

— **Нещасливі пригоди і самоубийства.** При ул. Цетнерівскій ч. 19 знайдено під незамешкалою хатою замерзло скромно одягненого старика лїт около 70, іменем Весоловского. Тїло відставлено до заведеня судової медицини.— В школї сторожі скарбової на Сиґнівці у Львові відобрав собі житє через повішенє елев тої школи Кулїньский, котрий за якусь провину службову відсиджував кару в арештї. — На пустих полях при кінци ул. Крижової недалеко від місця, де будує ся руска бурса, знайдено страшно покалїчене тїло якогось білого чоловіка. Слїдство виказало, що був то хорий на умі якийсь Людвиковский, котрий втїк з Кульпаркова. Безпосередною причиною смерти було замерзненє а дальше слїдство мабуть виказже, звідки походять рани на тїлї, котре відставлено до інститута судової медицини. — В будинку суду повітового при ул. Казимирівскій кинув ся оногди з ґанку ІІ. поверха в самоубийчім намірі якийсь Маркус Манц, котрий відсиджував там кару за якусь малу провину і якраз того дня мав бути випущений з арешту. Манц впавши на брук подвіря, зломив собі ногу так, що кість в кількох місцях аж шкіру пробила. Завізвана стация ратункова подала ему першу поміч а відтак в грізнім станї відставила до шпиталю.

— **Васїньский і спілка.** Слїдство, яке веде ся в справі звістного вломника Васїньского і его товаришів, викриває що раз більше,

---

ли Ґреґзон або Лестред або Ательні Джонс не знають ради — що, мимоходом сказавши, правильно у них буває — то предкладають менї справу. Я розслїджую факти як знаток і даю ореченє специялїста. Моє імя не появляє ся в ніякій ґазетї, я не домагаю ся ніякого признаня. Моєю найбільшою заплатою єсть сама робота, приятність, що умію знайти собі відповідне поле для свого особлившого дару спостеріганя і робленя висновків. — Впрочім я й не так зовсїм незнаний; мої помешні твори перекладають тепер навіть і на француске.

— Ваші твори?

— О, то ви того не знали? — відозвав ся він сьміючись. — Я обрабляю в них самі технїчні предмети. Тут маєте н. пр. розвідку „О ріжнородности тютюнового попелу". Я вичисляю тут сто сорок сорт: з тютюну, циґар і папіросів, з котрих попіл дасть ся розріжнити, як то видите на приложених тут кольорових таблицях. Коли н. пр. можна сказати напевно, що убийства допустив ся чоловік, котрий курив індийску люнках, то се обмежає очевидно дуже значно поле доходжень. Для вправного ока ріжниє ся чорний попіл циґара трічінополлї від білого з Бірдового тютюну Ає як головка капусти від барабольї.

— Ви маєте незвичайний талант для побічних дрібничок — запримітив я.

— Я пізнаю їх важність. — Тут єсть дальше моя розвідка про розслїди слїдів від ніг з приміткою, як можна за помічю ґіпсу робити з них відбитки. А отсе то маленька розвідка о впливі ремісла на форму руки з рисунками рук покривальників дахів, корабельників, теслїв, складачів друкарских, ткачів і шлюфарів диямантів. — Для науково образованого детектива має то велике практичне значінє, особливо де розходить ся о розпізнанє трупів або о бувальшину злочинців. Але я вас нуджу такими річами, котрі лиш мене займають.

— Зовсїм нї — відповів я живо. Мене займають дуже такі річи, від коли маю нагоду придивляти ся, як їх уживає ся в практицї. Ви якраз говорили о спостереженях і висновках, а чи то в якімсь степени не значить одно й то само?

— Гм — ледви.

— Він розпер ся вигідно і пускав густі синї хмари диму зі своєї люльки. — Спостереженє показує менї н. пр., що ви нинї рано були на почтї при улици Віґмор, але висновок дає менї знати, що ви там надавали телеґраму.

— Правда одно і друге! — сказав я. — Але яким способом ви то виміркували? Менї прийшло то зовсїм нагло до голови і я нікому об тім не говорив нїчого.

— То така проста річ, що аж сьмішно — сказав він вдоволений з того, що я так здивував ся — і по правдї пояснює ся сама собою; але може служити й до того, щоби означити границї спостеріганя і висновуваня. — Спостереженє каже менї, що мала грудочка червоної землї приліпила ся вам до підошви. А то якраз коло почтового уриду, при ул. Віґмор направляють брук і викопану землю склали на купу перед самим входом. Але тота земля єсть так дивно червоно закрашена, як о скілько знаю, нігде в цїлій охрестности. То єсть спостереженє. Все проче то висновок.

— А як же висновали ви з того телеґраму?

— Ну, я знав очевидно, що ви не писали листу, бо я цїлий ранок сидів напроти вас. У вашім отвертім бюрку лежить ще цїлий запас марок і переписних листків. Отже чого би ви ходили на почту як не надавати депешу?

— В сім случаю так було — відповів я по хвили. Здогад був, що правда, дуже простий. Але я хотїв би раз строгійше випробовати вашу теорию, скоро на то позволите.

— Чому би нї? — сказав він на то, — було би менї дуже приятно. Коли дасте менї до розслїду якусь справу, то не буду змушений брати другу дозу кокаїни.

(Дальше буде).

як великою і небезпечною була ватага вломників, котрі не лиш у Львові, але й в инших краях допускала ся крадежий вломів і розбоїв. Доси сидять вже в арешті Васіньский і его жінка, Устеньский і его жінка, золотар Тітель і его жінка; челядники Устеньского Сьвітліх і Міхальский, дозорець вязниць Вальох і его жінка а в Празі Адамский і відставлений туди з Коломиї хорист руского театру Костур.

Жінку Васіньского, Володиславу, арештували сими днями аґенти львівскої поліциї в Ярославі; она приїхала там була перед тижднем із Самбора і замешкала у торговельника безрогами, Маслянки, котрого знала з давнійших часах, бо Васіньский вів з ним до спілки різницкий склеп. При Васіньскій знайдено лиш 480 кор. а в еї пакунках дуже елеґантну ґардеробу дамску і мужеску. Рівночасно з Васіньскою арештовано в Самборі Марию Вальохову, жінку дозорця львівскої вязниці суду карного, у котрої через якийсь час перебувала Васіньска перед своїм виїздом до Ярослава. В Помешканю Вальохової знайдено висланий Васіньским з Праги куфер, котрого поліция доси надармо шукала. По тих двох арештованях зажадала поліция також арештованя дозорця Вальоха, що до котрого есть сильне підозріне, що він перед кількома місяцями допоміг Васіньскому, Шварцерови і Шиптурови втечи з вязниці львівского карного суду краєвого. Наконець арештувала поліция ще й Василя Подруцкого, котрий свого часу був засуджений за крадіж у фабриці братів Вчеляків на кілька літ вязниці. Подруцкого підозріває поліция, що він стояв у зносинах з Устеньским а посередно також з Васіньским.

Васіньска, переслухувана на поліциї, зразу випирала ся, мов би она знала о вчинках свого мужа, пізнїйше однак признала ся, що знала о вломі Васіньского до банку кредитового в Перемишли, до руского Тов. урядників і сьвящеників у Львові, до контори виміни Машлера в Тарнові а також і до того, що разом з мужем була в Празі. Она признала ся однак лиш до того, о чім вже знала, що й муж еї признав ся. Запитана однак о дальші злочини розплакала ся і просила, щоби еї відослали назад до арешту, бо она дуже змучена. У Васіньскої знайдено також лист від Вальохової, в котрім їй тота доносить, що Васіньский дістане небавком „іглу і лік на біль зибів“ (в злодійскій мові значить то: „пильник і якийсь квас, котрий перегриз би надшлюфовані зелізні крати). З того показало ся, що вже роблено приготовленя до втечі Васіньского. Дальше слїдство виказало, що знаряди до вломів виробляв для Васіньского Устеньский і що він був головним доставником вломників і їх спільником в добичи. До помешканя директора руского театру у Львові, котрому вкрадено 1000 кор., добув ся Васіньский спільно з Шиптуром і челядником Устеньского Сьвєтлїком. Наконець 13-лїтна донька Вальохової викрила, що Васіньский зі спільниками вломив ся до каси податкової в Калуши.

— **Революцийним розбишацтвам в Росиї** нема кінця і кождий день приносить вісти о якихсь нападах і розбоях. Але одним із найзухвалїйших був оногдашний напад на почтову касу на стациї Соколів надвислянської зелїзниці, котрий виконала, як здаєсь, революцийна польска партия социялістична. Варшавскі дневники доносять, що напад був незвичайно зухвалий, бо виконано его в хвили, коли віз почтовий, окружений кільканайцяти вояками, приїхав з почти на стацию. За 20 мінут мав відійти поізд. Нараз кинув хтось під віз почтовий бомбу, котра вибухла зі страшним гуком. Вояки і урядники впали інстинктово на землю. Кількох потерпіло тяжкі рани. Однак не скінчило ся на тім, бо напастники, заким ще дим розійшов ся, почали скоро стріляти з бравнінґів і дали около 200 вистрілів та убили одного вояка либавского полку, 2 вояків зранили тяжкою а 3 легко. Погиб також і один з напастників. Крім того зранили напастники урядника стациї Вальчука, котрий в хвили нападу пустив ся втікати, і двох функционарів зелізничих. Серед публики настав великий переполох. В тій хвили впало кількох напастників до бюра начальника стациї і понищили апарати телеґрафічні та ціле урядженє а відтак розбігли ся на всї сторони, не забравши дивним дивом гроший, котрих було богато. Вибух бомби був так сильний, що в цілім будинку стацийнім вилетіли всї шиби. На місце нападу завізвано лїкаря із Соколова а зранених відставлено опісля до шпиталю в Седльцях.

— **З нинїшним числом** розсилаємо відозву запомогового товариства „Руслан“, до котрої долучено, о скілько вистало, чеки почтові.

Штука, наука і лїтература.

— **Музичний підручний Календарик** на рік 1908. Зложив і впорядкував Ромуальд Зарицкий. Річник пятий.

Треба признати, що п. Зарицкий не лиш любитель і знаток музики, але й уміє знаменито укладати календарі. Доказом сего й згаданий календарик на 1908 р., призначений специяльно для музиків і любителїв музики. Крім звичайних календарских річий містить він в собі ще щось такого, що робить его цінним для кождого співолюбивого Русина. В музичній части календаря містить ся ще 11 карток з гарно виконаними нотами до 11 наших що найкрасших пісень. Календарик сей есть отже заразом нїби й малим співанником. Часть доходу з розпродажи календариків призначив п. Зарицкий на будову бурси руского товариства педаґоґічного у Львові. Ціна календарика 80 сот. Хто крім сего пришле ще корону, отже разом 1·80 кор., одержить зворотно ще два календарики до розпродажи а узискану відтак надвишку в сумі 60 сотиків вишле вже безпосередно на руки Тов. педаґоґічного у Львові, Сикстуска ч. 47.

— **Листковий календар** Тов. „Сокільский Базар“ у Львові на дні 1908 р. представляє ся дуже гарно і можна его або уставити на столї або повісити на стінї. „Сокільский Базар“ зробив сим календариком милу несподіванку нашій суспільности, сполучаючи в нім хороше з практичним. Ціна календаря з пересилкою почтовою 1 кор. 10 сот.

Господарство, промиса і торговля.

— Ціна збіжа у Львові дня 14 січня: Ціна в коронах за 50 кільо у Львові — Пшениця 12·20 до 12·40; жито 12·20 до 12·40; овес 6·80 до 7·—; ячмінь пашний 7·60 до 7·80; ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара 8·20 до 8·40, хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 75·— до 85·—; конюшина біла 40·— до 50·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Станиславів 15 січня. Загальний рух на шляху Вигнанка-Тересин-Скала заведено з нинїшним днем на ново поїздами 3853/3753 і 3754/3854, при чім поїзди тої лїнїї будуть доїзджати до Чорткова.

Відень 15 січня. Сойм долїшно-австрийский закінчив вчера дискусию буджетову.

Триєст 15 січня. Австрийскі і угорскі делеґати оглядали вчера варстати „Stabilimento technico“ а відтак будову двох нових кораблїв воєнних. О 11 год. перед полуднем вернули на „Талїю“, де відбуло ся спільне снїданє.

Берлин 15 січня. З Ню Йорку доносять, що в Чікаґо і охрестности буря попереривала всї сполученя телеґрафічні. Телеґрами висилають ся зелїзницями.

Боєрстави 15 січня. До 5 год. пополудни вчера видобуто тіла 167 осіб, котрі стали ся жертвою пожежі опери. (Гл. Новинки).

Завземптен 15 січня. Товариство корабельне „America Line“ заповідає дальше знижене тарифи переїзду через Атлянтийский Океан а іменно на 10 фунтів штерлїнґів за І. клясу. $6\frac{1}{2}$ ф. шт. за II. кл. а $4\frac{1}{2}$ ф. шт. III. Лінія „Whit Star“ оголошує подібну знижку.

Мадрид 15 січня. „Heraldo“ нотує чутку, що кружляк ішпаньский, котрий відплив до Рабару, везе запечатане порученє для ішпаньского посла в Танґері, щоби предложив султанови Абдул Азісови перевезенє его до Танґера. де був би безпечнїйший.

Париж 15 січня. З Мадриду доносять: Зачувати, що Мулей Гафід вислав до всіх держав підписаних на договорі в Альґесірас ноту, в котрій просить, щоби его признано султаном і покликує ся на проклямацию в многих місцях марокканьских. Франция, Анґлія і Ішпанія поки що не думають відповідати на ту ноту.

Париж 15 січня. Засїданє сенату відкрив найстарший віком Поріке а відтак сенат відрочив ся до четверга, котрого то дня буде доконаний вибір бюра. — В палаті послів президент по старшинї, Пассі виголосив бесїду а відтак вибрано бюро. Президентом палати вибраний знову без контркандидата, Бріссон, 329 голосами. Віцепрезидентами вибрані Етієн, Берто, Рабіє і Мужо.

Ню-Йорк 15 січня. З Токіо доносять, що міністри скарбу і комунікациї виступили з кабінету. Також президент кабінету подав ся до димісиї, але еї не принято. Кризу ту викликала ріжниця поглядів межи міністрами.

НАДІСЛАНЕ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителїв народних шкіл.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).